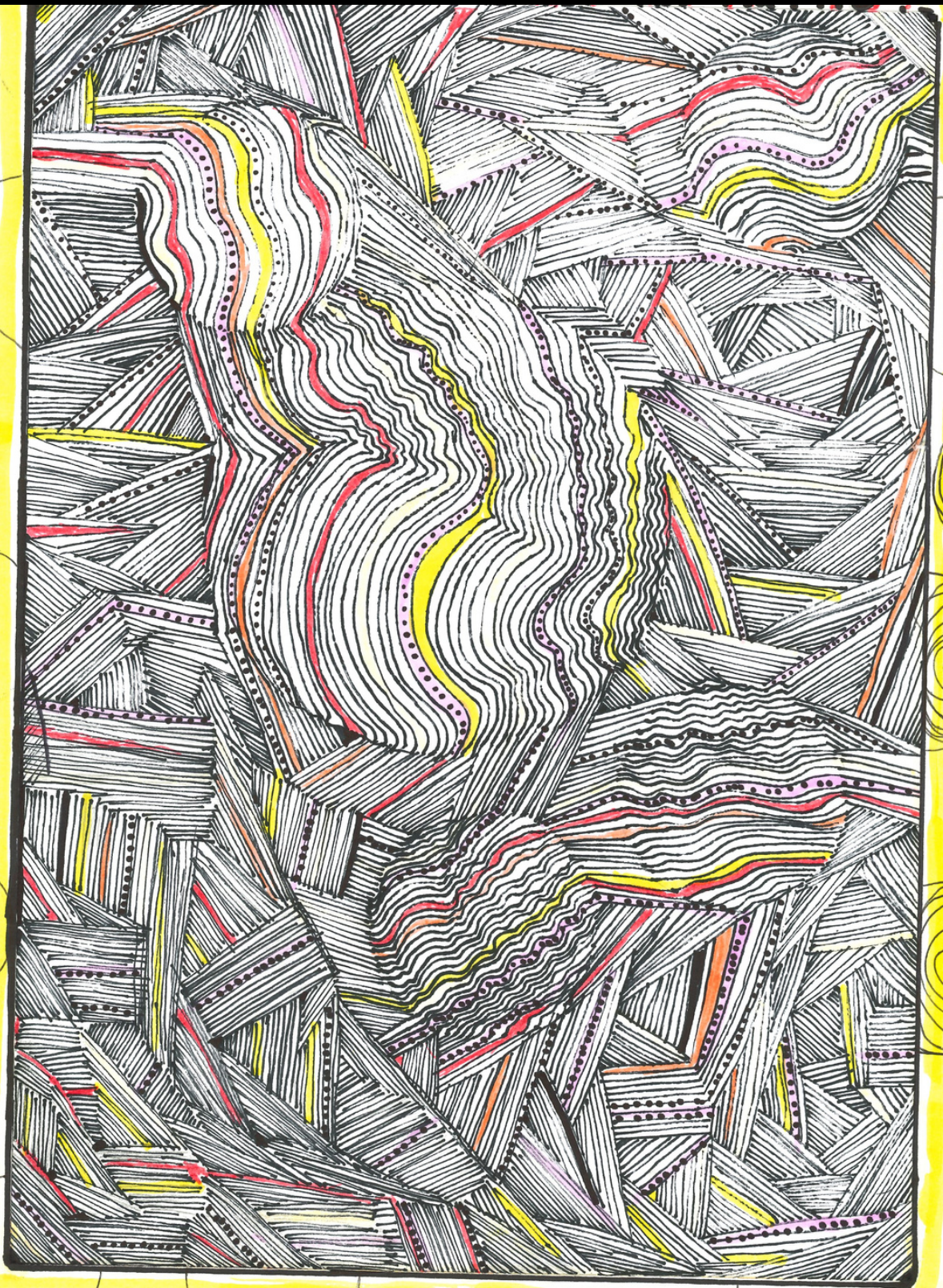

1/2023

ŠKOLNÍ ČASOPÍSEK

Čtení nejen na přestávku.

CO POTŘEBUJETE VĚDĚT

O ŠKOLNÍM ČASOPISE ZŠ ŘEVNICE

KOLEKTIVNÍ PRÁCE

Časopis pro vás tvoří tým redaktorek a obrazových redaktorek ze šestých až osmých ročníků naší školy.

01 02

KAŽDÝ JE VÍTANÝ

Přispívat do časopisu můžete i online. Máte co zajímavého říct? Nenechávejte si to pro sebe!

VYCHÁZÍME PRAVIDELNĚ

Plánujeme vydávat časopis jednou za šest týdnů. Doufáme, že se nám to podaří. Držte nám palce?

03

04

KDE NÁS NAJDETE

Každá třída dostane jedno tištěné vydání. Časopis bude ale k dispozici i online na našich webových stránkách.

05

Za kresbu na obálce časopisu děkujeme Lili Burgetové

OBSAH

Co potřebujete vědět o:

školním časopise
ZŠ Řevnice

Z ředitelny:

příhovor a poděkování
od paní zástupkyně

Jednohubky:

Parlamentolky,
Dobrá zpráva,
Erasmus+

Osm otázek pro:

Martu Šplíchalovou

Je přestávka?

Tak vstávat a cvičit

I to jsme my:

S bezlepkovou dietou
je svět daleko
dobrodružnější

Věděli jste, že?

Rozhovor
s Jimmym, se Sofií
a Nataliou

Akce měsíce:

Pěšky do školy

Z ředitelny

Vážení čtenáři.

Již ve chvíli, kdy píši těchto pár slov do našeho prvního čísla obnoveného školního časopisu, se velmi těším na jeho vydání. Mám velikou radost, že se podařilo přivést časopis opět k životu, a pevně věřím, že zůstane součástí školního života co nejdéle. Velké díky patří především paní učitelce Xénii Paličkové Křížové, která časopisu poskytla první pomoc, a vdechla mu novou energii.

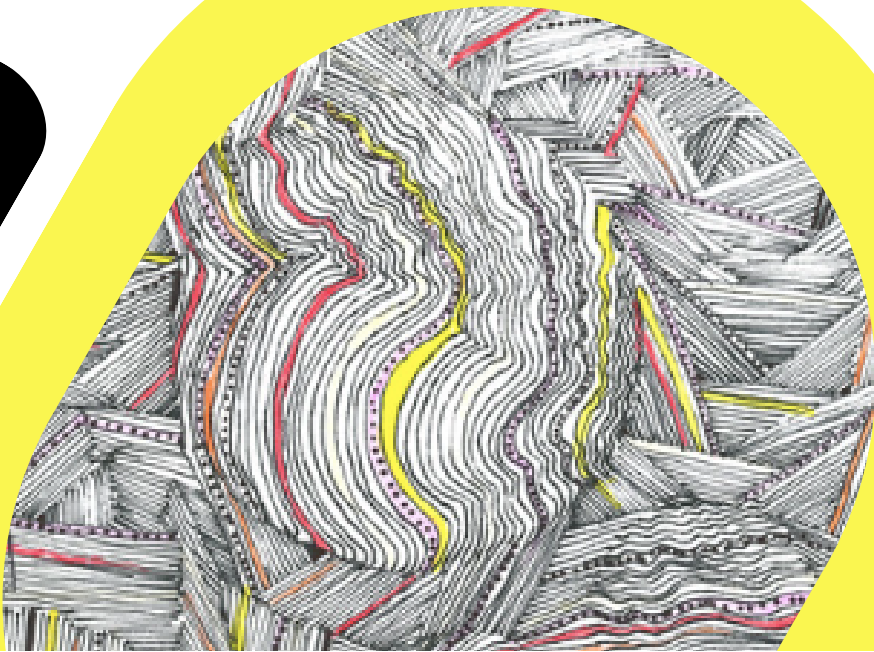
Velké děkuji patří celé redakční radě. Paní učitelce, žákům a žákyním naší školy, kteří se scházejí a pracují formou kroužku. Děti, které rády píší, fotografují i kreslí, a zkoumají vše zajímavé kolem nás.

Velké poděkování patří také všem, kteří do časopisu přispívají svými články, rozhovory a postřehy.

Přeji tvůrcům, aby se časopisu dařilo, aby získával stále více a více nadšených čtenářů. Zajímavým a nápaditým obsahem se to jistě podaří!

Před sebou máme nyní podzimní prázdniny. Dovolte mi závěrem popřát všem žákům a žákyním, kolegyním a kolegům báječné a pohodové volné dny, plné slunce a radosti.

Vaše Marcela Bezděková

Jednohubky

Parlamentolky

Ve čtvrtek 19. října se v naší největší zasedačce (ve školní jídelně) sešla skupina lidí - 39 žáků a čtyř dospěláků - jeden ředitel, jedna učitelka, jedna psycholožka a jedna paní hospodářka.

Ačkoliv byla osm ráno, nepřišli se sem nasnídat. Společně vymysleli, jak bude letos vypadat školní parlament, co bude náplní jeho práce, jak bude informovat o své činnosti a že se příště zvolí předseda.

Školní parlament je těleso, sice ne hudební, přesto dobře sladěné. Vystupuje ve jménu žáků směrem k vedení školy. A když je potřeba, tak i opačně.

Hned při své premiéře ukázal, jak to bude fungovat: na popud jedné členky parlamentu se změnila organizace paralelních hodin tělesné výchovy dvou devítek tak, aby byli všichni spokojenější.

Dobrá zpráva

Od října máme tělocvičnu. A ne ledajakou. Tělocvičnu, kde můžou tělo cvičit až čtyři třídy najednou. Většina z žáků se dokonce do tělocvičny dostane suchou nohou a ani na to nepotřebuje celou přestávku.

Tělocvična byla náležitě pokřtěna v rámci dnes již tradičního volejbalového turnaje. V něm se učitelský sbor, kterému bylo toho času dohromady asi 270 let, několik ortéz a jednu vyhrážlou plotýnku, utkal se dvěma týmy žáků.

Setů se hrálo sedm a jak to už ve volejbale bývá, některé se vyhrály a některé se prohrály. Učitelé porazili družstvo holek, které ovšem v tiebreaku kluci náležitě pomstili a poslali učitele na lavičku s prohrou 2:1.

Samostatný tým tvořilo publikum, které zpívalo, křičelo, bubnovalo a dokonce i moderovalo.

Erasmus+

Erasmus+ je program EU na podporu vzdělávání, odborné přípravy mládeže a sportu v Evropě. Naše základní škola se úspěšně stala součástí ERASMU+ již 23. února 2022 prostřednictvím projektu Aktivní náctiletí/ACTIVE TEENAGERS.

Cílem projektu je podpora evropské a mezinárodní dimenze inkluzivního vzdělávání, zvýšení povědomí o rozmanitosti evropské kultury, jazyků a hodnot, výměna zkušeností pedagogů a navázání přátelství prostřednictvím hudby.

Žáci mají možnost zdokonalit se v aktivním osvojení si anglického jazyka, dále mají možnost vytvořit mezinárodní přátelství bez ohledu na národnosti, kulturní, názorové či jiné odlišnosti a nakonec si rozšířit svůj všeobecný rozhled.

OSM OTÁZEK PRO MARTU ŠPLÍCHALOVOU, KTERÁ SPRAVUJE SOCIÁLNÍ SÍTĚ NAŠÍ ŠKOLY

1. Co dělá správce sociálních sítí základní školy?

Sestavuje a sdílí aktuální informace a reportáže z výletů a školních akcí. Sociální sítě patří k informačním kanálům školy a my i prostřednictvím nich vysíláme do světa zprávy o tom, jak je nám tu hezky.

2. O které kanály se staráte?

Škola má od roku 2017 Facebook a od roku 2022 Instagram.

3. Která síť má vyšší sledovanost?

Vyšší dosah má Facebook, který sledují převážně rodiče, Instagram sledují více děti. Facebook má momentálně 799 sledujících, Instagram 449.

4. Je nějaký příspěvek, který vám utkvěl v paměti?

Nezapomenutelný je post zpívajícího pana ředitele a 9.A z roku 2022. Vyhledejte si to, určitě se pobavíte!

5. Jaké příspěvky mají u sledujících největší úspěchy?

Největší sledovanost mají většinou příspěvky ze zájezdů a sportovních akcí. A každý příspěvek, který je nějak originální nebo vtipný.

6. Co je potřeba pohlídat, když se dávají na sociální sítě fotografie žáků?

Vždy kontrolujeme, jestli máme od rodičů žáků na fotografii souhlas s uveřejněním.

7. Co byste potřebovala od nás žáků a kolegů, aby se vám vaše práce dělala lépe?

Je fajn, když učitelé posílají fotky z akcí a když k nim připišou i krátký text. To samé mohou samozřejmě udělat i žáci. Teď jsem si uvědomila, že o této možnosti možná ani nevědí!

8. Plánujete ke dvěma existujícím přidat ještě nějakou další sociální síť?

Letos nejspíš ne, ale nechte se překvapit, možná s něčím novým přijdeme už příští rok!

Za rozhovor děkuje:
Klára M.

JE PŘESTÁVKA? TAK VSTÁVAT A CVIČIT!

Věděli jste, že tělo si po šesti hodinách zvykne na sezení tak, že pak i při chůzi funguje podobně jako vsedě? Většina z nás chodí v mírném předklonu a rukama máváme před tělem. Kolik lidí vidíte jít po ulici vzpřímeně - s hlavou, hrudníkem i pánví rovně nad sebou?

Pozor!

Abyste si zacvičili, nemusíte utíkat na školní dvůr. Cvičení nenáročné na prostor zvládnete i vevnitř.

Budete potřebovat:
partáka
+
kousek volného a bezpečného místa.

Čas:
cvikům vlevo věnujte minutu, cvik nahoře potrvá minuty dvě, abyste se mohli vystřídat. Na svižné a velmi efektivní protažení vám tedy stačí pouhé čtyři minuty!

Cvičily: Jana a Amélie z 5.C

I TO JSME MY

S bezlepkovou dietou je svět daleko dobrodružnější

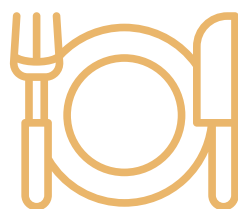
Je nám 12 let a máme autoimunitní onemocnění, kterému se říká celiakie. Celiakie není vidět. Že je něco jinak, poznáte leda na našem nákupním košíku. Možná si někdy ve školní jídelně říkáte: "Tak počkat, my máme na výběr ze tří obědů?"

Na celiakii je současná medicína zatím krátká, pomocí léků ji nedokáže vyléčit. Jediným řešením je přísná bezlepková dieta.

Anička a Pája

NEJČASTĚJŠÍ OTÁZKY

V ČEM SPOČÍVÁ BEZLEPKOVÁ DIETA?

JE TATO DIETA DRAŽŠÍ NEŽ NORMÁLNÍ JÍDLO?

Je to dieta, při které se nejí žádná z obilovin – pšenice, ječmen, žito a další. Bezlepkovou dietu mohou dobrovolně dodržovat i zdraví lidé. Pro nás celiaky je povinná.

DÁ SE Z CELIAKIE VYRŮST?

Z celiakie se vyrůst nedá, je to bohužel nemoc na celý život.

Bezlepkové potraviny jsou sice dražší, ale dnes už je naštěstí alespoň snadné je sehnat. Jen ve školním automatu nám zatím chybí nějaký rozumný výběr svačinek.

Můj den s bezlepkovou dietou

Když ráno vidím na stole sladké pečivo, které voní na celou kuchyni, je mi líto, že si nemůžu dát. Ale po lepku mám vždy potíže, takže mi ke štěstí musí postačit leda ta vůně... Svačinu si připravuju sama, většinou jogurt s bezlepkovým müsli, bezlepkový chleba s máslem a šunkou, ovoce nebo bezlepkové sušenky a tyčinky. Máma někdy upeče buchtu, například z rýžové, pohankové nebo kokosové mouky. Doma se oběd vaří zvlášť pro mě a zvlášť pro sourozence. Ve školní jídelně dostávám speciální bezlepkové obědy. Je škoda, že nám nevaří i bezlepkové dobroty, třeba obyčejný knedlík by mi udělal radost. K večeři si často dávám volské oko, polévku s bezlepkovými těstovinami, zahuštěnou bezlepkovou moukou. K seriálu před spaním si večer uzobávám oříšky nebo popcorn.

Pája

CELKOVĚ VAŘÍ NAŠE ŠKOLNÍ JÍDELNA ASI 25 JÍDEL DENNĚ PRO TY STRÁVNÍKY, KTEŘÍ MAJÍ NĚJAKÉ SPECIÁLNÍ VÝŽIVOVÉ OMEZENÍ.

Veronika Linhartová

Na jednu stranu je někdy těžké odolat zakázaným dobrotám, ale na straně druhé objevujeme mnohé potraviny, které nejsou moc rozšířené a známé a chutnají výborně. Jen to kynuté těsto jsem ještě z bezlepkové mouky nevychytala!

Eva Hanykýřová

Za sebe mohu říct, že bezlepkových potravin je u nás velké množství. Například ve Francii a Itálii jsem měla velký problém bezlepkové potraviny zakoupit, dokonce i v tamějších restauracích byl problém objednat si bezlepkové jídlo. Pokud je člověk na světě rád a má dobré přátele, ani bezlepková dieta ho nezlomí!

Proč se nevyplatí podvádět?

Každého, kdo dodržuje bezlepkovou dietu, někdy láká tajně si vzít kus rohlíku, sušenky nebo jiné dobroty. Je ovšem nutné tomu pokušení zabránit. Proč? Důvod je prostý. Jakmile dietu nedodržíte, vaše tělo se bude chtít nevídaného hosta zbavit.

A je pouze jedna možnost....

Bude vám špatně!

Ti, kteří už vědí, co se stane, nebudou riskovat. Ani pokoušet své zdraví.

Anička

Věděli jste, že...

téměř v každé třídě máme nějakého bilingvního žáka?

Sofie, Natalia a Jimmy.

To jsou tři naši spolužáci, kterým je cizí jazyk vlastní...

Narodili se do rodin, kde jeden z rodičů mluví česky a ten druhý - nechte se překvapit!

**Představiš nám ve zkratce svoji rodinu?
Jakým způsobem je bilingvní?**

Sofie: Máma pochází ze Santiaga de Chile, táta z Česka.

Natalia: Jsme česko-řecká rodina, do mých pěti let jsme žili v Řecku na ostrově Samos. Můj bráška Pantelis se už narodil v Česku.

Jimmy: Máma je z Česka, táta z Anglie, narodil se v Nottinghamu.

**Máš kamarády, kteří také mluví více jazyky?
Pokud ano, jakými?**

Jimmy: Ano, jeden je česko-německý, hodně jich mám česko-amerických, jeden je finsko-český a další dokonce česko-švédsko-slovenský.

**Má tvoje zahraniční rodina nějaké zajímavé
typické zvyky nebo tradice?**

Jimmy: Můj bratranec chodí do školy každý den... Divný zvyk!

Natalia: Ano, každé prázdniny. Řekové jsou velmi pobožní, spolu s naší řeckou rodinou chodíme často do kostela, hlavně v období Velikonoc.

V jakém jazyce přemýšlíš?

Sofie: V češtině, ale když chci, můžu i ve španělštině.

Jimmy: Umím v obou. I v hodinách němčiny přemýšlím anglicky.

Natalia: V řeckém.

Která gramatika je těžší?

Sofie: Určitě česká.

Jimmy: Česká...

Natalia: Česká!

**Máš doma psa?
Pokud ano, rozumí oběma jazykům?**

Sofie: Ano, máme, rozumí česky i španělsky.
Ale hlavní je tón, kterým se mu dávají povely.

Jaké bylo první slovo, které jsi se naučil/a?

Sofie: První slovo, které jsem řekla, bylo „mamá“.
Ve španělštině je to skoro stejné, jako v češtině.
Natalia: „Mama“ a hned potom „baba“, což je řecky táta.

Mícháš někdy oba jazyky dohromady?

Sofie: Někdy ano, ale už ne tolik, jako když jsem byla malá.
Nejčastěji míchám do španělských vět česká slova.
Natalia: My doma děláme z vět jazykový salát. Ale rozumíme si!

Co kuchyně a jídelní lístek?

Sofie: Chilská kuchyně je pálivější než česká. Nejvíc mi chutná pastel de choclo, mleté maso s kousky kuřete, vejci natvrdo a olivami.
Celé je to zalité kukuřičnou kaší, posypané cukrem a zapečené v troubě.
Jimmy: Mám radši anglickou kuchyni a vždy se těším na krocana po anglicku na Vánoce.
Natalia: V Řecku jedí více zeleniny, u jídla nesmí chybět salát, olivový olej a citron. Já mám nejraději „jemista“, plněnou zeleninu s rýží.

**Existují ve vaší rodině nějaké tradice,
které máte rádi? Jaké?**

Sofie: Osmnáctého září slavíme Den chilské nezávislosti. Na Vánoce grilujeme maso, nejíme kapra. Na narozeninové oslavě nesmí chybět piñata.
Natalia: Slavíme české Vánoce čtyřadvacátého prosince a pak Nový rok podle řeckých tradic. Děti dostávají dárek ráno pod stromeček nebo dárek jen tak od svatého Vasili. Řecká babička „jaja“ nezdobí vánoční stromeček, ale metrovou dřevěnou loď, plachetnici bez plachet, na kterou se pověsí světla.

Cítíš se být víc...

Natalia: Určitě Řekyně!
Jimmy: Já jsem obojí. Čech i Angličan.

Pojem bilingvní lze
doslovně přeložit
jako dvojjazyčný, tj.
užívání dvou jazyků -
mateřského a cizího.

AKCE MĚSÍCE

PĚŠKY DO ŠKOLY

Sedmý ročník výzvy Pěšky do školy 2023 proběhl i u nás v rámci Evropského týdne mobility 18. – 22. září. Do akce se celkem zapojilo přes 430 škol a 100 000 dětí z celé republiky.

JAK TO DOPADLO?

V Revoluční ulici jsme v průběhu týdne zaznamenali úbytek projíždějících aut o celou čtvrtinu. Z 80 klesl jejich počet na 60. Výsledek ve Školní ulici nás ale moc nepotěšil. Počet projíždějících aut se dokonce mírně zvýšil. Oproti 77 automobilům z předcházejícího týdne jich projelo přímo před vchodem do školy 79. Do ulice J. Veselého zabočilo 31 automobilů, což je také mírný nárůst oproti 25 z předešlé středy.

GRATULUJEME

Do akce se z naší školy zapojilo 23 tříd a soutěž vyhrála třída 6.D s celkovým počtem 100 bodů. Pochvalu si ale zaslouží každý, kdo změnil své dosavadní návyky, auto vyměnil za veřejnou dopravu, sportovní náčiní nebo vlastní nohy. Gratulujeme a také děkujeme zbrusu novému kolektivu 6.D, že nám ostatním dává tak hezký příklad!

6.D

9.C

5.A

ŘEKLI O AKCI

“Společná cesta do školy je skvělá, vždycky probereme, co je nové.” Ema a Verča, 6.D

“Potkáváme se na nádraží, čím větší skupina jedeme, tím je větší zábava!” Tomáš, 9.A

“Ti, kteří dojdou pěšky, jsou vyběhaní, vykecaní a hlavně vzhůru. Ti, kteří si ráno přisedli z postele do auta a nechali se vysadit před bránou školy, ještě napůl spí nebo mají naopak tolik energie, že se první hodinu nevejdou do lavice.” X. Paličková Křížová

Nejezdit autem do školy, to je cool! Kosma, 8.A

Moje máma říká: “Díky za každé pěší ráno!” Juraj, 9.B

MOŽNÁ VÁS PŘEKVAPÍ

 Méně aut před školou znamená čistší vzduch ve třídách.

 Děti na zadním sedadle auta dýchají několikanásobně horší vzduch než ty, které chodí pěšky.

 Kdo vymění auto za kolo či chůzi pouze jeden den v týdnu, sníží svou uhlíkovou stopu asi o půl tuny za rok.

 Nezáleží na tom, kolik ujdete kilometrů, ale zda chodíte pravidelně.

 Už dvacetiminutová procházka zvyšuje výkonnost našeho mozku.

 Učivo, které si potřebujete ráno zopakovat, si za chůze lépe upevníte.

 Auto není cíl, ale prostředek.

